

**Zemský svaz kinematografů
v Čechách**

1913–1942

Inventář

Název archivu:	Národní filmový archiv, Praha
Název archivní pomůcky:	Zemský svaz kinematografů v Čechách
Časový rozsah pomůcky:	1913–1942
Druh archivní pomůcky:	Inventář
Číslo evidenčního listu NAD:	162
Evidenční číslo pomůcky:	100
Jméno zpracovatele:	Mgr. Doležalová Lucie
Místo a rok vyhotovení archivní pomůcky:	Hradištko pod Medníkem, 2008

I. Obsah

I.	Obsah	
II.	Vývoj původce archivního souboru	III
III.	Vývoj a dějiny archivního souboru	XIX
IV.	Archivní charakteristika archivního souboru	XX
V.	Obsahový rozbor archivního souboru	XX
VI.	Záznam o uspořádání archivního souboru a sestavení pomůcky	XXI
VII.	Použité prameny a literatura	XXII
VIII.	Inventární seznam	1
IX.	Rejstřík jmenný	5
X.	Rejstřík místní	7
XI.	Rejstřík firem, institucí a periodik	7

II. Vývoj původce archivního souboru

Spolek českých majitelů kinematografů v království Českém se sídlem v Praze byl c.k. Místodržitelstvím povolen výnosem čj. 8/A 2672 ze dne 1. října 1912. Ustavující schůze Spolku byla svolána prvním předsedou Maxem Kockem na 5. prosince 1912 do hotelu Zlatá husa na Václavském náměstí. Na první ustavující schůzi byli do čela Spolku zvoleni: novým předsedou Richard Baláš (ředitel kina Lucerna), místopředsedou Eduard Fišer, jednatelem Jaroslav Prošek a pokladníkem František Tichý. Zbývajícimi členy výboru byli Eduard Klejzar a František Ponec. První stanovy vymezily působnost Spolku na celé království České a účel charakterizují takto: *„Účelem spolku českých majitelů kinematografů jest, hájiti společné zájmy českých majitelů kinematografů a řídití společný postup ve všech otázkách, jež se týkají majitelů kinematografů a jich hospodářských, stavovských a sociálních zájmů.“*¹

V rámci rakouské části monarchie koordinoval Spolek svou činnost spolu se zastřešující kinematografickou organizací Říšským svazem majitelů kinematografů v Rakousku se sídlem ve Vídni. Není zřejmě náhodou, že majitelé kin v Čechách vytvořili svůj samostatný spolek v roce 1912 – v tomtéž roce, kdy bylo 18. září vydáno problematické nařízení č. 191 o „*pořádání veřejných představení kinematografických*“.² Jednotně postupující skupina majitelů kin měla rozhodně větší možnosti zasáhnout ve svůj prospěch.

Nové nařízení vymezovalo podmínky působení kinematografů. Celá řada záležitostí však byla nedořešena, a proto se nařízení č. 191 považovalo za provizorní. Přesto s dílčími úpravami platilo až do roku 1941. Nejpalčivějším problémem se tak stal § 1 odst. 3 potvrzující systém krátkodobých kinematografických licencí, které mohly být uděleny pouze na období od jednoho do tří let. Tento nešťastný způsob udělování licencí se od počátku snažili majitelé kin změnit, ale za dobu trvání monarchie ani po vzniku nového státu se to českým kinematografistům nezdařilo. I přes protesty tedy vstoupilo nařízení č. 191 v platnost 1. ledna 1913. Platnost nového nařízení s sebou přinesla i spoustu provozních problémů. Nařízení totiž přísně vymezovalo stavební, požární a bezpečnostní podmínky pro samotnou budovu kina a na jejich dodržení se pochopitelně vázala i platnost kinematografické licence. Přísnost nařízení měla zmírnit zásada, která kinům provozovaným s licenci udělenou před 1. lednem 1913 tolerovala

¹ Archiv hlavního města Prahy (dále jen AHMP), fond Magistrát hlavního města Prahy II. (dále jen MHMP II.), odbor vnitřních věcí, spolkový katastr, k. 860, spis sig. XXII/0571.

² KLIMEŠ, Ivan: *Majitelé kin a rakouská státní správa 1912–1918*. *Illuminace* 10, 1998, č. 3, s. 171–172.

nedodržení předpisů do vypršení dané licence. Veškeré adaptace prostorů kin, však byly nákladnou a nejistou záležitostí vzhledem ke krátkému trvání licence, jejíž periodické udělování nebylo v žádném případě zaručeno. Proto se členové Spolku zaměřili ve své činnosti na dosažení jednoho hlavního cíle, kterým bylo tzv. zkoncesování kinematografické živnosti. Koncesované živnosti totiž spadaly pod Živnostenský řád. Ač jejich udělení bylo podmíněno několika požadavky, poskytovalo pro podnikatele potřebnou stabilitu a neodvislost od orgánů státní správy.³

První plenární schůze Spolku se konala 21. března 1913 v místnostech kabaretu Lucerny. Tištěné letáky vyzývaly kolegy k účasti: „*Poprvé mají se setkat členové spolku, aby vyslechli referáty o práci již vykonané a porokovali si o dalším společném postupu ku hájení svých stavovských zájmů.*“⁴ Spolek se v tomto roce také účastnil distribuce memorand Říšského svazu, která vyjadřovala nespokojenost nad nestabilním stavem kinematografie v habsburské monarchii.

Na valné hromadě v roce 1914 byli členy vedoucího výboru Spolku zvoleni: jako předseda opět R. Baláš, místopředsdou Leopold Šmíd, jednatelem J. Prošek, pokladníkem Zdeněk Körber a členy výboru F. Tichý, E. Klejzar, F. Ponec, Viktor Ponrepo, Vilém Weiss, Josef Najman a František Kopecký.⁵ V červnu 1914 byla Spolkem do Vídně na Ministerstvo vnitra k baronu Heinoldovi vyslána tříčlenná deputace v zastoupení: R. Baláš, Z. Körber a A. Reiman. O přijetí spolkové delegace se dokonce zasadil říšský poslanec JUDr. Alois Rašín. Zástupci Spolku jednali o hlavních problémech kinematografie a vznesli „*snažnou*“ žádost o zamezení vydávání kinematografických licencí novým žadatelům. Z. Štábla důvody k postupu vyslaných zástupců vysvětluje takto: „*Místodržitelství v Praze totiž v několika případech zamítlo žádosti o nové licence, ale ministerstvo vnitra ve Vídni je potom rekrutujícímu patentovi opět přidělilo. Delegace žádala, aby ministerstvo vnitra zamítalo rekursy a aby stále kinematografické licence v menších městech a na venkově byly přidělovány především dlouholetým kinematografickým kočovníkům a nikoliv místním žadatelům, kteří teprve hodlali podnikat v této živnosti.*“⁶ V červnu 1914 vyšlo také první číslo prvního ročníku odborného filmového časopisu Kinematografický věstník. Založila jej redakce

³ Tamtéž, s. 172–177. I. Klimeš ve svém článku uvádí: „*Majitelé kin požadovali, aby jejich živnost byla prohlášena za koncesovanou ve smyslu § 15 živnostenského řádu. Ten se totiž zatím na jejich živnost nevztahoval, neboť podniky pro veřejné zábavy a všeliká představení byly císařským patentem z 20. prosince 1859, č. 227 říšského zákoníku z jeho působnosti vyňaty.*“ (s. 177)

⁴ AHMP, f. MHMP II., odbor vnitřních věcí, spolkový katastr, k. 860, spis sig. XXII/0571.

⁵ Tamtéž.

Světového zpravodaje jako týdenní orgán Spolku českých majitelů kinematografů v Království českém.⁷

Na lednové valné hromadě roku 1915 byl v předsednické funkci potvrzen R. Baláš, výraznější změna nastala pouze ve funkci jednatele, jímž se stal Václav Koubíček. Téhož roku se však v červenci konala ještě mimořádná valná hromada, při níž byli v doplňovací volbě zvoleni za nového předsedu L. Šmíd a za místopředsedu F. Tichý. Dne 21. dubna 1915 byla Spolkem vyslána další deputace do Vídně, jíž se účastnili předseda L. Šmíd a Z. Körber. Vídeňské deputaci předcházela březnová schůzka s místopředsedou hrabětem Coudenhovem. Jednání se vedla s jednoznačným cílem dosáhnout zkoncesování kinematografické živnosti. Tento požadavek se stal totiž hlavním projednávaným bodem na červencové valné hromadě Říšského svazu kinematografů ve Vídni. Z činovníků Spolku se valné hromady zúčastnili předseda L. Šmíd a F. Tichý. Se závěry valné hromady Říšského svazu se Spolek rozešel, když požadoval důsledné trvání na změně kinematografické licence v koncesovanou živnost. Říšský svaz se totiž rozhodl prosazovat podle něj schůdnější cestu, a to souhlasit s licencemi, ale udělovanými na doživotí, popřípadě dosáhnout možnosti jejich prodeje.⁸

Během srpna 1915 zemřel předseda Spolku L. Šmíd. Dne 1. září se tedy musela konat další mimořádná valná hromada, na níž byl za předsedu Spolku zvolen dosavadní místopředseda F. Tichý a za nového místopředsedu Zdenko Bouček. V listopadu 1915 bylo rozhodnuto spolu s dalšími kinematografickými spolky o vytvoření společné pracovní komise pro celé Rakousko, která by důsledně pracovala na zkoncesování kinematografické živnosti.⁹ Další komplikace pro kinematografy se vynořila na konci roku 1915 v podobě císařského patentu č. 83 ze dne 29. prosince, v němž bylo nařízeno vybírat zemskou a městskou dávku ze zábav. Výnos vyšel tiskem až 19. ledna 1916, ale majitelé kin museli platit dávku již od 1. ledna, kdy bylo nařízení uvedeno

⁶ ŠTÁBLA, Zdeněk: *Data a fakta z dějin československé kinematografie 1896–1945*, sv. 1. Praha: ČSFÚ 1988, s. 236–237.

⁷ Tamtéž, s. 237. Z. Štábla uvádí, že zanikl vydáním čtvrtého čísla.

⁸ Viz inv. č. 1. Ohledně snah o zkoncesování kinematografické živnosti I. Klimeš uvádí: „*Jakkoliv měla tato idea podporu ministerstva veřejných prací a částečně snad i ministerstva vnitra, narazila na nesouhlas ministerstva obchodu. To nepřijalo tezi o neustálé hrozbě velkých ztrát, jež se mohou týkat nanejvýš jen prvního licenčního období. Také množství žadatelů o kinolicenci bylo mu dokladem toho, že ekonomické riziko zde není tak dramatické, jak je majitelé kin podávají. Především ministerstvo obchodu odmítalo představu, že by mělo dojít k dělení dosud jednotných kompetencí. Vztažení živnostenského řádu na kina by totiž znamenalo jejich začlenění do resortu ministerstva obchodu, aniž by ovšem zanikla jejich vazba na resort ministerstva vnitra.*“ KLIMEŠ, I.: *Majitelé kin....* Iluminace 10, 1998, č. 3, s. 178.

⁹ Tamtéž.

v platnost. Nová dávka se vybírala ze vstupenek, přičemž do 1 K činila 10 hal (i v případě, že lístek stál jen 10 hal), do 2 K bylo vybíráno 20 hal a přes 2 K se odvádělo 10% ze vstupného.¹⁰ Spolek reagoval vysláním deputace do Vídně v únoru 1916 s návrhem na upravení dávky (do 50 hal by byl vstup zemské dávky zproštěn a nad 50 hal by byla zemská dávka ve výši 10% ze vstupného). Na deputace a protesty však nebyl brán zřetel a císařský patent platil i nadále beze změny.¹¹

Po březnové valné hromadě roku 1916 byl do čela spolku opět zvolen R. Baláš a mezi členy výboru nově Karel Ladislav Klusáček (ředitel kina U Vejvodů). Dne 20. dubna byl uspořádán sjezd všech členů Spolku v dvoraně U Vejvodů. Zápis ze schůze z 22. března 1916 se zmiňuje o utvoření přípravného výboru k založení vlastní půjčovny. Do výboru byli zvoleni R. Baláš, K. Klusáček, Josef Najman, Z. Bouček a V. Ponrepo. Dále zápis obsahuje poznámku, že je přistoupeno k založení vlastního odborného časopisu. Do redakční komise byli zvoleni R. Baláš, K. Klusáček, J. Najman a František Páša. Spolkový časopis začal vycházet 1. června pod názvem *Zprávy Spolku českých majitelů kinematografů v království Českém*. Na schůzi 14. června 1916 bylo odhlasováno, že Spolek bude hradit i případný schodek časopisu.¹²

Členové Spolku řádnou valnou hromadu svolali již v lednu 1917 a po zbytek roku se spolkový výbor scházel na svých pravidelných schůzích. Informace o výsledku voleb a činnosti Spolku se za tento rok bohužel nedochovaly. Valná hromada roku 1918 se konala 21. března a zvoleni na ní byli: ve funkci předsedy potvrzen R. Baláš, místopředsedou K. L. Klusáček, pokladníkem Z. Körber, jednatelem V. Koubíček a členy výboru Z. Bouček, V. Ponrepo, J. Najman, Gustav Haberman (pozdější ministr školství a národní osvěty) a za sekci cestovních biografů Josef Baar.¹³ V červnu podal Spolek opětovnou žádost na Ministerstvo vnitra do Vídně, aby se vyřešily alespoň některé dílčí kinematografické otázky. Jednalo se o poskytnutí částečných úlev především majitelům cestovních biografů a jejich postupnou přeměnu ve stálé. Dále bylo mimo jiné požadováno, aby se kinematografická licence neudílela pouze na rok, ale automaticky na nejdelší možné tříleté období.¹⁴

¹⁰ ŠTÁBLA, Z.: *Data a fakta ...*, sv. 1, s. 274–275.

¹¹ Viz inv. č. 1.

¹² Tamtéž. Časopis **Zprávy Spolku českých majitelů kinematografů v království Českém** vycházel do roku 1920. V roce 1921 byl změněn název časopisu na **Zpravodaj Spolku českých majitelů kinematografů v Čechách** a od roku 1922 vycházel jeho následný titul **Zpravodaj zemského svazu kinematografů v Čechách**. Jak uvádí Z. Štábla – časopis nebyl prodáván, ale rozesílán členům spolku a zájemcům o kinematografii.

¹³ AHMP, f. MHMP II., odbor vnitřních věcí, spolkový katastr, k. 860, spis sig. XXII/0571.

¹⁴ ŠTÁBLA, Z.: *Data a fakta ...*, sv. 1, s. 316–317.

Se vznikem nového státu vyvstaly majitelům kin nové naděje na celkovou transformaci již československé kinematografie. Ihned na počátku roku 1919 se začalo jednat o změně ministerstva, pod které by kinematografie spadala. Velkou nadějí pro filmové podnikatele a vážným kandidátem spravovat tuto oblast se stalo Ministerstvo školství a národní osvěty (dále jen MŠANO), v jehož čele stál člen Spolku českých majitelů kinematografů G. Haberman. Během ledna 1919 podaly tři hlavní oborové organizace – Spolek českých majitelů kinematografů, Sdružení českých výrobců filmových v Praze a Syndikát československých půjčoven a výroben filmových v Praze – memorandum, v němž žádaly o zařazení kinematografie pod působnost MŠANO. Dále požadovaly zjednodušení cenzury a vytvoření odborné komise ze zástupců jmenovaných organizací jako poradního hlasu k projednávaným koncepčním otázkám. Členy poradní komise za Spolek měly být předseda R. Baláš, místopředseda K. L. Klusáček a jednatel V. Koubíček.¹⁵ Před 20. únorem byli zástupci Spolku přijati u ministra vnitra, který jim více méně potvrdil, že v oblasti přesunu pravomocí nad kinematografií k žádným změnám nedojde.¹⁶ Přesto pro podporu spolkových postojů byl na dny 26.–27. února 1919 svolán I. sjezd majitelů kin v Československu, jehož se vedle majitelů kin z Čech, Moravy, Slezska a Slovenska zúčastnili i zástupci filmových půjčoven a výroben, herců a filmových autorů a také zástupci zemské vlády (Dr. Hanuš Voves a ministr sociální péče Dr. V. Meduna). Sjezd přijal rezoluci požadující zkoncesování kinematografické živnosti, regulaci množství kin úměrně poptávce a opětovně účast filmových odborníků při projednávání kinematografických záležitostí ve vládě a na příslušných úřadech.¹⁷

Na spolkové schůzi dne 6. března 1919 R. Baláš na svou dosavadní funkci předsedy rezignoval. Do konání řádné valné hromady byl vedením Spolku pověřen K. L. Klusáček. Valná hromada Spolku byla svolána na 26. dubna 1919, kdy novým předsedou byl jednohlasně zvolen K. L. Klusáček, místopředsedou Z. Bouček, pokladníkem Z. Körber, I. jednatelem V. Koubíček a II. jednatelem František Kleinhampl. Zbývajících členy výboru byli Václav Pštros (provozovatel několika pražských kin Centrál, Konvikt, Orient), Josef Jandáček, František Karafiát, R. Baláš, F. Ponec a Vilém Weiss.

¹⁵ KLIMEŠ, Ivan: *Kinozákon 1919*. Iluminace 10, 1998, č. 4, s. 120–121.

¹⁶ Viz inv. č. 2.

¹⁷ KLIMEŠ, I.: *Kinozákon 1919*, s. 121.

Na březnové valné hromadě se také probrala otázka založení vlastní filmové půjčovny v Praze. Spolkem utvořené Kinematografické družstvo s.r.o.¹⁸ odkoupilo v květnu půjčovnu Biografie, s.r.o. od Pozemkové banky a začalo pracovat na jejím přetvoření v akciovou společnost.¹⁹ Ve stanovách nově zaprotokolované akciové společnosti u Krajského obchodního soudu byli za zakladatele uvedeni: K. L. Klusáček, V. Koubíček, Rubritius Stejskal, V. Pštros a Z. Körber.²⁰ Z uvedeného je patrné, že se jednalo především o vedoucí představitele Spolku, kteří měli v jeho zájmu dohlížet na úspěšný rozvoj společnosti. Ve Zprávách Spolku českých majitelů kinematografů pravidelně vycházela tato výzva: „*Majitelé českých kinematografů, buďtež členy Kinematografického družstva. Upozorňujeme, že byla-li činnost jeho podvazována válečnými poměry, nastává nyní doba, kdy družstevní činnost bude plně rozvíjena.*“²¹ I do správní rady akciové společnosti Biografia²² byli zvoleni z velké části členové vedoucího výboru Spolku. K první výroční valné hromadě Biografie vyšel ve Zprávách Spolku tento komentář: „*Akciová společnost Biografia vznikla na přání Svazu a jmenovitě na přání Spolku jako ústav svépomocný. K rychlému rozvoji dospěla díky okolnostem, že získána zavedená firma a nemusilo se budovat od nákladných dnů základů.*“²³ Na schůzi spolkového výboru 5. června 1919 se filmová půjčovna Biografia dostala opět na pořad jednání, když se poukazovalo na malý zájem členů o koupi akcií. V zápisu ze schůze se uvádí: „*Účast a porozumění ze řad členstva je nepatrná jako tomu bylo vždy a konstatuje, že jsou to hlavně kolegové pražští, kteří jeví tak málo pochopení.*“²⁴ Do té doby se totiž prodalo jen 1381 akcií, bylo tedy nutné přistoupit k veřejnému upisování.

Od poloviny roku 1919 se postupně začal utvářet všeobecný názor, že by majiteli kinematografických licencí měly být veřejné a obecně prospěšné korporace. Kina byla totiž vnímána jako lehce výtěžná podnikatelská oblast, a proto začala vznikat myšlenka na předání tohoto „snadného“ výtěžku dobročinným organizacím.

¹⁸ Kinematografické družstvo s.r.o. vzniklo v roce 1917 a bylo založeno vedoucími činovníky Spolku za účelem podporování svých členů v kinematografické živnosti. Družstvo však nepřežilo první poválečnou hospodářskou krizi a na valné hromadě 5. dubna 1924 bylo nuceno oznámit vstup do likvidace. Státní oblastní archiv v Praze (dále jen SOA Praha), f. Krajský soud obchodní (dále jen KSO), spis sign. Dr XVI. 40.

¹⁹ ŠTÁBLA, Z.: *Data a fakta...*, sv. 1, s. 274.

²⁰ SOA Praha, f. KSO, spis sign. BX-1 (Biografia, a.s.).

²¹ *Majitelé českých kinematografů buďtež členy Kinematografického družstva*. Zprávy Spolku českých majitelů kinematografů (dále jen ZSČM), 1919, č. 12, s. 2.

²² Biografia, a.s. vstoupila do likvidace v letech 1928–1929.

²³ *Ustavující valná hromada akciové společnosti Biografie*. ZSČM, 1920, č. 2, s. 6.

²⁴ Viz inv. č. 2. Zápis výborové schůze ze dne 5. června 1919.

Na počátku 20. let v době poválečné konjunktury a pro kina příznivého období se situace mohla tak jevit, nicméně další hospodářský vývoj kin byl rozčarováním pro všechny zúčastněné.

Příznivé světlo na majitele kinematografů nevrhla ani srpnová stávka kinooperatérů, kdy Spolek neuzavřel s Kino-Unií kolektivní smlouvu. Následkem toho se na Ministerstvu vnitra koncipovala snaha vytvořit nový zákon o „*pořádání veřejných představení kinematografických*“, který by přesně vymezil majitele kinematografické licence a provozovatele kina. Proces tvorby návrhů nového zákona probíhal od září 1919, a to na několika zúčastněných ministerstvech. Jeden z návrhů zákona předpokládal, že se noví majitelé licencí budou muset dohodnout se stávajícími vlastníky o převzetí či pronájmu kin a jejich zařízení. Podle návrhu se kinematografická živnost měla stát omezeně koncesovanou, ale nepodléhat živnostenskému řádu, a to proto, aby nemusela přecházet pod působnost Ministerstva průmyslu, obchodu a živností (dále jen MPOŽ). Majitelům kinematografů se nezdařilo do celé situace jakkoli zasáhnout. Nicméně ani jednotlivá ministerstva nebyla schopna najít konečný kompromis a žádný z návrhů se prozatím nerealizoval.²⁵

Během prosince 1919 rezignoval místopředseda Z. Bouček a následkem toho musel být zvolen nový výbor. Předsedou Spolku zůstal K. L. Klusáček a novým místopředsedou se stal František Tichý, ostatní obsazení výboru zůstalo nezměněno. Na lednové schůzi roku 1920 výbor Spolku rozhodl o rozdělení členů do několika regionálních žup. Vznikly tak župy pražská, plzeňská, královéhradecká a budějovická, které měly za povinnost svolávat své pravidelné sjezdy. Bylo tak učiněno proto, aby nemuseli všichni členové Spolku dojíždět do Prahy.²⁶ Na spolkové schůzi 19. února 1920 oznámil člen Augustin Jirouch (majitel cestovního biografu Orient) utvoření samostatné sekce cestovních kinematografů. Řádná valná hromada pro rok 1920 se konala 1. dubna, v předsednické funkci byl potvrzen K. L. Klusáček dále byli zvoleni I. místopředsedou F. Tichý, II. místopředsedou V. Pštros, I. jednatelem V. Koubíček, II. jednatelem F. Kleinhampl a pokladníkem opět Z. Körber.²⁷

Následující události roku 1920 vyzněly pro majitele kin ještě tragičtěji, než ty v roce předchozím. Nejdříve byla vládním nařízením z 25. června 1920 č. 405 navýšena dávka ze zábav a poté vydalo dne 3. července Ministerstvo vnitra výnos č. 38.423-6

²⁵ KLIMEŠ, I.: *Kinozákon 1919*, s. 124–125.

²⁶ *Spolková schůze*. ZSČM, č. 1, 1920, s. 3.

²⁷ Viz inv. č. 2.

předepisující kinům povinné odvody z hrubého příjmu ve prospěch státní invalidní péče. Při hrubém příjmu do 249 999 Kč se měla dávka pohybovat mezi 10–15%, při příjmech vyšších procenta progresivně stoupala až k maximální hranici 30%.²⁸ Vzhledem k tomu, že se kina po zaplacení všech dávek a daní začala dostávat do finančních krizí, bylo na spolkové schůzi rozhodnuto o svolání schůze, které se budou účastnit i další postižené spolky a zástupci příbuzných filmových korporací. Společná schůze byla svolána na 2. srpna 1920 a účastnily se jí Svaz německých kinomajitelů v Čechách, Spolek moravských kinomajitelů, Svaz výroben a půjčoven filmů v Praze, Sdružení výrobců filmů a Jednota domácího filmu. Na jednání bylo dohodnuto, že bude vyslána společná deputace k ministrovi vnitra a financí, a že bude 26. srpna uspořádána protestní schůze. Mimo problémů se státní správou, řešila schůze prodloužení kolektivních smluv s Kino-Unií. Ta požadovala po majitelích kin neúměrné navýšení platů, a tak se podepsání nové kolektivní smlouvy neustále oddalovalo.²⁹

K protestní schůzi konané dne 26. srpna 1920 uvádí pisatel výsledného protokolu toto: „*Programem schůze bylo veřejně projevit stížnosti majitelů biografů proti stávající praxi úřadů vůči nim. Na schůzi bylo protestováno proti systému licenci, který byl převzat po Rakousku a markýruje se dodnes se všemi svými neblahými následky, jež se jeví hlavně v tom, že kinomajitelé jsou vydáni na milost a nemilost úředníkům, kteří zcela dle svého volného uvážení mohou licence udělovati, odpírati, odmítnouti atd. Majitelé biografů chtějí býti na roveň postavení živnostníkům, aby měli pevný právní podklad pro svou existenci. Druhou bolestí jejich jsou nepoměrně vysoké dávky ze zábav, které vybírají země a obce, a které činí průměrně kolem 20% hrubého příjmu. S připočtením nákladů na film činí hlavní výlohy až 70% hrubého příjmu, takže na režii a zisk zbývá 30%, z čehož se má platit světlo, topení, nájemné, personál, přímé daně, přírážky a tiskárna atd. Ke všemu chce vláda vybírat další dávku 10–30% z hrubého na péči o válečné poškozence jako úplatu za prodloužení licenci. Tím by bylo další provozování biografů znemožněno.*“³⁰

Alespoň v tomto případě se Spolku podařilo docílit ústupku ze strany Ministerstva vnitra, které vydalo 8. října 1920 pozměňující výnos ohledně dávky ve prospěch státní invalidní péče. Povinnost placení dávky upravilo tak, že biografické podniky s hrubým příjmem do 50 000 Kč byly od placení úplně osvobozeny a podniky

²⁸ KLIMEŠ, I.: *Kinozákon 1919*, s. 130.

²⁹ Viz inv. č. 2.

³⁰ Tamtéž.

s hrubým příjmem nad tuto částku byly povinny platit od 5–15%.³¹ Na podzim však neshody s Kino-Unií vyústily ve čtrnáctidenní stávkou zaměstnanců kin. Ta získala pro majitele biografů nežádoucí publicitu a opět na ně v negativním světle poukázala.

Na spolkové schůzi konané 16. září 1920 byla projednávána záležitost biografu Lucerna, kterému byla obnovena kinematografická licence za velmi těžkých podmínek. Spolkový výbor tedy rozhodl o uspořádání deputace k ministroví vnitra. Přijetí ministrem proběhlo 20. září, ten zástupcům spolku sdělil, že je velký tlak dobročinných organizací na předání kinematografických licencí do jejich rukou, neboť v kinech vidí snadný a zajímavý výdělek pro svou činnost.³² Žádný jednotný zákon schválen nebyl, nicméně počátkem prosince vláda rozhodla, že deseti největším pražským kinům nebude již kinematografickou licenci prodlužovat. Uprázdňené licence pak převzaly určené korporace. Noví majitelé licencí se domnívali, že do své správy dostávají i samotná kina a jejich vybavení, ty ale zůstávaly nadále v rukou původních majitelů. V těchto případech tak musela nastat oboustranná dohoda, mělo-li dotyčné kino fungovat dál. Podobný model byl postupně uplatňován i v jiných městech republiky. Právní střet ovšem nastával v momentě, kdy bylo ponecháno v platnosti nařízení č. 191 z roku 1912, které zakazovalo propachtování kinematografické licence.³³

Na schůzi spolkového výboru 6. prosince 1920 podal dosavadní předseda K. L. Klusáček na svou funkci rezignaci, která byla po mnohých námitkách přijata. Další řádná valná hromada, z které vzešel nový předseda se konala až 7. dubna 1921. Předsedou Spolku se stal V. Pštros, I. místopředsedou K. L. Klusáček, II. místopředsedou Jaroslav Horáček, jednatelem V. Koubíček a pokladníkem Rudolf Bayer. Ostatními členy výboru byli zvoleni: F. Tichý, F. Páša, Josef Čechura, Václav Šolc, Josef Lachmann, F. Ponec, Miroslav Ferkl, Karel Knobloch a Václav Klika.³⁴ Po složitých proměnách v oblasti kinematografického podnikání se Spolek během roku snažil zejména získat do svých řad nové majitele licencí. Jak uvádí I. Klimeš především proto, „aby nedocházelo ke tříštění sil a oslabení vlivu příbuzných stavovských institucí. Podařilo se tak například zažehnat ustavení konkurenčního sdružení pro nové licencionáře na půdě Osvětového svazu“.³⁵ Na den 16. června 1921 ohlásil Spolek Policejnímu ředitelství v Praze mimořádnou valnou hromadu a předložil ke schválení

³¹ HORA, Jiří: *Filmové právo*. Praha: Právnické knihkupectví a nakladatelství 1937, s. 57.

³² Viz inv. č. 2.

³³ KLIMEŠ, I.: *Kinozákon 1919*, s. 132–134.

³⁴ AHMP, f. MHMP II., odbor vnitřních věcí, spolkový katastr, k. 860, spis sig. XXII/0571.

³⁵ KLIMEŠ, I.: *Kinozákon 1919*, s. 135.

stanovy, v nichž se oproti původním téměř nic nezměnilo. Nové poměry si zřejmě vyžádaly konání další mimořádné valné hromady, která byla svolána na 1. prosince do spolkové místnosti U Vejvodů. Na programu byly takové otázky jako reorganizace Spolku, změna stanov a debata o aktuálních poměrech v české kinematografii.³⁶

V hlášení Policejnímu ředitelství v Praze ze dne 10. ledna 1922 Spolek oznámil změnu stanov, a to 1. věty článku 1., který se týkal změny názvu. Spolek změnil svůj název na **Zemský svaz kinematografů v Čechách**. Dále Policejnímu ředitelství Svaz dne 2. března oznámil, že na mimořádné valné hromadě konané 1. prosince 1921 nebyly provedeny žádné volby. Důvodem nového názvu byl mimo jiné i vznik Ústředního svazu kinematografů v republice Československé, který vznikl jako zastřešující organizace pro všechny zemské kinematografické svazy.³⁷ Zemský svaz kinematografů v Čechách měl tedy zastoupení ve vedoucím výboru Ústředního svazu a vysílal své delegáty na jeho výroční valné hromady. Dne 20. dubna 1922 se konala pravidelná výroční valná hromada v prostorách sálu Měšťanské Besedy, na níž byl v předsednické funkci potvrzen V. Pštros. Do výboru byli dále zvoleni: I. místopředsdou K.L. Klusáček, II. místopředsdkyní Růžena Maturová (umělkyně státní opery), I. jednatelem Miloš Čtrnáctý, II. jednatelem František Fajt a pokladníkem V. Bayer. Zbytek výboru utvořili František Machatý, K. Knobloch, V. Šolc a F. Tichý. V tomto roce se konala i jubilejní valná hromada v sále hotelu u Zlaté Husy, která byla svolána na 7. září.³⁸

Valná hromada roku 1923 byla uspořádána 14. března a předsdou byl opět zvolen V. Pštros. Dále byli zvoleni I. místopředsdou K. L. Klusáček, II. místopředsdkyní R. Maturová a jednatelem M. Čtrnáctý. Ostatními členy svazového výboru byli: F. Fait, Josef Jandáček, J. Čechura, Antonín Šole, J. Lachmann, V. Klika, F. Páša, F. Tichý, M. Ferkl a František Kramule. I v tomto roce byla svolána mimořádná valná hromada a to na 3. září do spolkových místností U Vejvodů. Na této valné hromadě se řešil především poměr mezi biografy a filmovými půjčovnami.³⁹

Rok 1924 byl ve znamení snah o snížení dávky ze zábav. Výroční valná hromada byla svolána na 20. března do malého sálu Měšťanské besedy. Novým předsdou byl opětovně zvolen K. L. Klusáček, který se však ihned po volbě funkce vzdal. Předsednickou funkci proto zastávali oba místopředsdové a to František Kulička

³⁶ AHMP, f. MHMP II., odbor vnitřních věcí, spolkový katastr, k. 860, spis sig. XXII/0571.

³⁷ Původní název Ústředního svazu zněl mezi léty 1920–1926 Svaz majitelů kinematografů v republice Československé.

³⁸ Tamtéž.

³⁹ Tamtéž.

a Ladislav Kyndl. Dalšími členy výboru byli zvoleni: jednatelem Josef Jelínek, pokladníkem Josef Jandáček a tajemníkem jmenován JUDr. Antonín Kusý. Zbytek výboru tvořili: J. Fait, M. Ferkl, Josef Chlebný, Karel Schwarz, Jan Hammer, V. Pštros, F. Kramule, J. Čechura, V. Klika, F. Páša, František Kuchař a R. Maturová. Dne 23. října 1924 byla do velkého sálu Lucerny svolána manifestační schůze za snížení dávků ze zábav, na kterou byli pozváni i zástupci dotčených úřadů.⁴⁰

Výroční valná hromada roku 1925 se konala 17. února v sále divadla Komedie v paláci Lucerna. Nově zvoleným předsedou se stal František Kulička (ředitel biografu v Hradci Králové), I. místopředsedou pak Vilém Brož, II. místopředsedou Vladimír Wokoun, I. jednatelem Josef Jelínek, II. jednatelem V. Klika a pokladníkem Josef Jandáček. Na tomtéž místě se však už 30. dubna konala mimořádná valná hromada. Dne 29. července bylo Policejnímu ředitelství oznámeno, že na svou předsednickou funkci F. Kulička rezignoval a vedením Svazu byli pověřeni místopředsedové V. Brož (ředitel Bio Lucerna) a Vladimír Wokoun (ředitel Bio Louvre a dalších pražských kin).

Pro funkční období 1926–1927 byl do čela Svazu zvolen V. Wokoun a dále za I. místopředsedu F. Kulička, II. místopředsedu V. Klika, I. jednatele J. Jelínek, II. jednatele Miroslav Innemann a pokladníka J. Jandáček. V září 1926 vyslal Svaz svého zástupce F. Lukavského z Vysokého Mýta na mezinárodní kinematografický kongres do Paříže.⁴¹ Ve volebním období 1927–1928 nastala změna v obsazení svazového výboru pouze v osobě II. místopředsedy Františka Srba (ředitel Bio Světozor-Strašnice).⁴² Rok 1927 byl zejména ve znamení řešení otázky podpory československého filmu. Evropské státy začaly postupně uplatňovat kontingentní kvóty na dovoz zahraničních filmů, především amerických, kterými byl filmový trh přesycen. Filmová oblast se během 20. let stala hospodářsky významnou a stálá pasivní obchodní bilance se začala v československém hospodářství nepříznivě projevovat. Proto snaha kinematografii konečně nějakým způsobem kodifikovat a přispět tak ke zkvalitnění domácí produkce vyšla ze strany vlády a příslušných ministerstev. Samotní majitelé kin však nepřijali způsob kontingentních limitů příliš vstřícně. Pro ně samotné to totiž znamenalo přidání mnoha povinností a omezení. Přesto si způsob omezení dovozu kontingenty získal velkou řadu příznivců. Kvůli diskuzi na toto téma byl ve dnech 20.–21. září 1927 uspořádán Ústředním svazem kinematografů sjezd majitelů

⁴⁰ Tamtéž.

⁴¹ Viz inv. č. 15.

⁴² AHMP, f. MHMP II., odbor vnitřních věcí, spolkový katastr, k. 860, spis sig. XXII/0571.

a ředitelů kin v Československu. Sjezd se v podstatě na kontingentech shodl a tak téměř nic nebránilo vydání vládního nařízení. To však na konci roku 1927 ani vydáno být nemohlo, neboť Československo se na listopadové hospodářské konferenci v Ženevě zavázalo zrušit veškeré dovozní a vývozní zákazy. K vymezení pravidel k ochraně domácí filmové produkce tak v roce 1927 nedošlo.⁴³

Výroční valná hromada pro rok 1928 se konala 5. dubna v restauraci Myslivna v hotelu Zlatá Husa. V předsednické funkci byl potvrzen V. Wokoun, I. místopředsedou se stal V. Pštros, II. místopředsedou J. Jelínek, jednatelem M. Innemann a pokladníkem opět J. Jandáček.⁴⁴ Na dubnové schůzi bylo přesně stanoveno, že se výbor Svazu bude scházet jednou za 14 dní ve čtvrtek. V září odjeli delegáti Svazu J. Jelínek a V. Brož na sjezd kin do Berlína.⁴⁵ V otázce ochrany domácí filmové produkce vydal stát alespoň vládní nařízení z 26. ledna 1928, kterým osvobodil kulturně-výchovné filmy od dávky ze zábav.⁴⁶

Na výborové schůzi 10. ledna 1929 bylo přijato oznámení o ustavení Sdružení premiérových kin. Na počátku dubna musel opustit funkci II. místopředsedy J. Jelínek pro účast v blíže nespecifikované aféře. Na valné hromadě konané 2. května 1929 došlo pouze ke změnám ve funkcích II. místopředsedy F. Srba a jednatele M. Ferkla. Na konci května byla spolu s Ústředním svazem dohodnuta účast na Kongresu federace evropských biografů v Paříži, kde se měla probírat především otázka zvukového filmu. Za Zemský svaz se měli kongresu účastnit M. Innemann a činovník Pecák. V září 1929 se Svaz přestěhoval do nových prostor paláce Fénix na Václavském náměstí.⁴⁷ O pronajaté místnosti se měl Svaz dělit s Ústředním svazem, který měl přispívat polovičním dílem na roční nájemné. Konec roku pak vyplnily neshody se Svazem německých kinomajitelů v republice Československé a to kvůli údajné urážce předsedy V. Wokouna. Dostoupily takové vážnosti, že svazový výbor uvažoval i o vystoupení z Ústředního svazu.⁴⁸

Na počátek roku 1930 (14. ledna) byla svolána schůze pražských kin do oblíbených prostor hotelu Zlatá husa. Předmětem jednání byla veřejná bezpečnost biografů Velké Prahy. Vzhledem k zaměření jednání byl pozván i pražský policejní rada. Během roku začaly také na kina doléhat důsledky hospodářské krize. Svaz tak

⁴³ KLIMEŠ, Ivan: *Stát a filmová výroba ve dvacátých letech*. Iluminace 9, 1997, č. 4, s. 142–146.

⁴⁴ AHMP, f. MHMP II., odbor vnitřních věcí, spolkový katastr, k. 860, spis sig. XXII/0571.

⁴⁵ Viz inv. č. 3.

⁴⁶ KLIMEŠ, I.: *Stát a filmová výroba...*, s. 146.

⁴⁷ V druhé polovině třicátých let se Svaz přestěhoval do místností Paláce u Nováků ve Vodičkově ulici.

vyvinul snahu na snížení dávky ze zábav. Na 24. února 1930 byl uspořádán informační večer pro novináře na Barrandově, kde členové Zemského svazu spolu s Ústředním svazem měli prezentovat své důvody pro snížení dávek ze zábav. Pravidelná výroční valná hromada byla svolána na 27. května a ve vedoucím výboru nedošlo k žádným personálním změnám. Na konci srpna finanční problémy donutily kina požádat Ústav pro válečné poškozenec o dočasné snížení dávek. Nicméně hospodářskou krizi začal pociťovat i pražský magistrát, který se netajil úmyslem vypsát nové dávky ze zábav. Díky včasnému zakročení Svazu se tak podařilo další finanční zatížení kin zastavit.⁴⁹

V říjnu 1930 přišla svazovému výboru nabídka od dosavadního vydavatele J. Kozy na převzetí vydávání časopisu *Filmový kurýr*. O nabídce je v protokolu zaznamenáno: „*Poukázáno rovněž na příznivé podmínky, jež pan Koza nabízí nežádaje nic než 50% účast na zisku a ztrátě. Poukázáno na aktivnost listu a na nutnost, aby Svaz měl k dispozici list veřejný, jímž by se reprezentoval, který by byl vydatným pomocníkem k jeho práci. ...Návrh přijat jednohlasně.*“⁵⁰ První číslo *Filmového kurýru* pod vedením Svazu vyšlo 24. října 1930. Do redakční rady byli zvoleni předseda V. Wokoun, M. Ferkl a Pavel Kosek. Dle zápisu z výborové schůze byly pro vydávání *Filmového kurýru* založeny nové účetní knihy a v nich se měly vést i účetní záznamy o jmění samotného Svazu.⁵¹

Ani při volbě na valné hromadě 21. května roku 1931 nedošlo ve složení svazového výboru k žádným změnám. Valné hromadě byly ke schválení předloženy dva návrhy: v rámci Svazu nově zřídit samostatnou výrobní a půjčovnu československých filmů a založit vlastní inzertní kancelář, která by měla obstarat všechnu inzerci biografů pro tisk. Oba návrhy byly jednohlasně přijaty. Po celý zbytek roku 1931 řešil Svaz spor s německou firmou Klang. Jednalo se o narušení patentní ochrany u zvukových aparatur ze strany některých českých kin. Firma Klang se snažila vzbudit dojem, že je jediným oprávněným výrobcem těchto aparatur a požadovala, aby svazová kina odebírala pouze od ní. Tento požadavek Svaz radikálně odmítl a byl připraven vstoupit i do případného soudního sporu. Firma Klang však nakonec sama ze svých požadavků výrazně ustoupila.⁵²

⁴⁸ Viz inv. č. 3.

⁴⁹ Tamtéž.

⁵⁰ Tamtéž. Zápis z výborové schůze ze dne 2. října 1930.

⁵¹ Viz inv. č. 3, 9.

⁵² Tamtéž.

Na výborové schůzi 21. ledna 1932 byla odsouhlasena účast na Mezinárodní filmové výstavě v Praze pořádané v rámci jarního veletrhu pod patronací ministrů průmyslu, obchodu a živností a školství a národní osvěty. Svaz se rozhodl prezentovat i vlastní expozicí s diagramickým zobrazením svazové činnosti. Zároveň bylo rozhodnuto, že z nedostatku času se jubilejní výroční valná hromada odsune na září. Jubilejní výroční valná hromada k dvacetiletému působení svazu se opravdu uskutečnila až 8. září na obvyklém místě v hotelu Zlatá Husa. Na jednání valné hromady bylo konstatováno, že Svazu bude v příštím rozpočtu chybět 2000 Kč, protože se mezi členy vyskytuje množství neplatičů členských poplatků. Dále bylo poznamenáno, že značně zatěžuje svazovou pokladnu i poplatek Ústřednímu svazu. Do svazového výboru byli zvoleni: předsedou V. Wokoun, I. místopředsedou F. Srb, II. místopředsedou K. Juliš, I. jednatelem M. Ferkl, II. jednatelem Emil Sirotek a pokladníkem J. Jandáček. Mezi hosty jubilejní valné hromady byli Jan Voborný předseda Svazu filmového obchodu a průmyslu a Dr. Fleischmann za bioodbor Československé obce sokolské.⁵³

K regulaci dovozu zahraničních filmů přistoupilo Ministerstvo průmyslu a obchodu v listopadu 1931 vyhláškou číslo 129.606/31, o přeřazení dovozu osvětlených kinematografických hraných zvukových filmů do povolovacího řízení. Dne 22. dubna 1932 vyšly pro tuto vyhlášku směrnice a v Československu byl v podstatě zaveden kontingentní systém.⁵⁴ Omezení tohoto systému se naplno projevilo během roku 1933, kdy jej americké filmové společnosti začaly bojkotovat. Československá kina se tak začala potýkat s nedostatkem snímků k promítání, který řešila po celý rok 1933. Ani na listopadovém jednání s americkými zástupci distribučních společností se nedospělo ke konečné dohodě. Výroční valná hromada se konala 6. září 1933 a mimo jiné na ní byla přijata rezoluce o snaze z kina konečně uskutečnit řádnou živnost, podléhající živnostenskému řádu. V nově zvoleném výboru nastala změna pouze na postu I. jednatele, kterým se stal E. Sirotek a II. jednatele, jímž byl M. Ferkl. Na schůzi 12. října pak bylo rozhodnuto k 15. prosinci likvidovat Svazem zřízenou inzertní kancelář, která se ocitla ve ztrátě.⁵⁵

Na konci dubna 1934 svazový výbor rozhodl o zakoupení podílu v nově vznikající Staroměstské záložně v Praze. Jedním z důvodů, který podpořil vstup do záložny, byl i vlastnický podíl Ústředního svazu. Také v tomto roce probíhala další

⁵³ Tamtéž.

⁵⁴ KLIMEŠ, I.: *Stát a filmová výroba...*, s. 150.

⁵⁵ Viz inv. č. 3.

jednání o dovozu amerických filmů a zavedeném kontingentu. Jednání byla natolik intenzivní, že se zaneprázdnění členové Svazu nemohli pravidelně scházet ani na výborových schůzích a běžná agenda byla přesunuta pouze na předsednictvo, které se scházelo každou sobotu. Nakonec bylo na výborové schůzi 20. září přistoupeno i ke zrušení výroční valné hromady pro rok 1934 a rozhodnuto, že se bude konat v jarním období příštího roku. Důvodem se stala především závěrečná jednání o dovozu filmů. Předseda Svazu V. Wokoun na výborové schůzi nastínil, že by se s kontingentního systému mělo přejít na systém registrační a do měsíce by snad všechna jednání měla být skončena. Novela dovozního registračního systému byla vyhlášena 14. listopadu 1934.⁵⁶ Tento systém zavedl registrační fondy (z poplatků za dovezené filmy) určené k finanční podpoře výroby domácích filmů. Nový model podpory tuzemské produkce doplnil i vznik Filmového poradního sboru při MPOŽ.⁵⁷ Na podzimní výborové schůzi byl také v rámci Svazu oznámen vznik okrsku vinohradských kin a dále bylo ostatním pražským kinům doporučeno vytvořit sdružení podobného charakteru.⁵⁸

Výroční valná hromada byla svolána na 14. března 1935 do sálu Obecního domu v Praze. V předsednické funkci byl potvrzen V. Wokoun a dále byli do výboru zvoleni: I. místopředsedou F. Srb, II. místopředsedou prof. J. Horčíčka, I. jednatelem E. Sirotek, II. jednatelem Maxmilian Zvěřina a pokladníkem opět J. Jandáček. Během roku 1935 se jednalo především s filmovými půjčovnami o otázce výše půjčovného a s MPOŽ o Mezinárodní filmové komoře a jejím přínosu pro československou kinematografii. Na listopadové výborové schůzi bylo také referováno o účasti na zasedání Mezinárodní filmové komory v Paříži, kde československá sekce požádala o přizvání Sovětského svazu.⁵⁹

Během roku 1936 uspořádal Svaz pro své členy zájezd do Sovětského Svazu za účelem poznání tamní kinematografie. Výroční valná hromada pro rok 1936 byla opět z blíže nespecifikovaných důvodů odložena až na jaro následujícího roku. Na podzim roku 1936 pak byli vybraní delegáti Svazu přijati prezidentem republiky Edvardem Benešem. Odložená XXIII. valná hromada se konala 21. dubna 1937 ve Sladkovského sále Obecního domu. V čele Svazu byl opět potvrzen V. Wokoun a ve výborových

⁵⁶ Tamtéž.

⁵⁷ ZEMAN, Pavel: *Stát a filmová propaganda ve třicátých letech*. Iluminace 11, 1999, č. 1, s. 85.

⁵⁸ Viz inv. č. 3.

⁵⁹ Tamtéž.

funkcích oproti minulé volbě nastala změna pouze na postu II. jednatele, kterým se stal M. Innemann.⁶⁰

Na jednání svazového výboru 2. června 1937 bylo rozhodnuto o adaptaci předváděcí síně na vlastní náklady. Předváděcí síň byla důležitým finančním zdrojem Svazu a měla být proto rozšířena pro potřeby předvádění filmů ministerského Filmového poradního sboru. V měsíci srpnu proběhl manifestační sjezd v Uherském Hradišti za zkoncesování kin. Sjezdová rezoluce byla následně zaslána všem zainteresovaným úřadům. Cílem sjezdu bylo dosáhnout předložení návrhu projednávané otázky na půdě parlamentu. Během prosince Svaz přebral do úplného vlastnictví časopis Filmový kurýr. Uváděnými důvody byly některé rozpory s původním vydavatelem J. Kozou, který tak za konečnou částku 15000 Kč prodal Svazu svůj podíl. E. Sirotek po převzetí časopisu navrhl, aby nově vzniklá redakční rada byla rozšířena i o zástupce z Moravy a Slovenska. V konečné podobě měly v redakční radě zasedat 3 zástupci Svazu, po jednom z Moravy a Slovenska a dále předseda Svazu, redaktor a tajemník Svazu.⁶¹

Svolání výroční valné hromady pro rok 1938 bylo opět odsouváno a to z důvodu neuzavřené filmové smlouvy se Svazem filmového obchodu a průmyslu. Valná hromada byla tedy svolána až na 27. května do Obecního domu a mimo jiné na ní bylo připomenuto 25. výročí založení Svazu.⁶² Po provedené volbě v čele Svazu i nadále zůstal V. Wokoun, I. místopředsedou se stal J. Horčíčka, II. místopředsedou F. Srb, jednatelem Alois Hnízdo a pokladníkem opět J. Jandáček.⁶³ Ke konci měsíce května na výborových schůzích probíhaly diskuze o úpadku Staroměstské záložny, jejímž byl Svaz podílníkem. V druhé části roku 1938 bylo vydáno vládní nařízení o zřízení zastřešující organizace pro filmový průmysl – Filmové komory. Kinematografické svazy byly zařazeny do spotřebního odboru. Do praxe však nařízení uvedeno nebylo z důvodu vzniku Protektorátu Čechy a Morava.⁶⁴

Na konci roku 1938 podal V. Wokoun rezignaci na předsednickou funkci. V protokolu pro Policejní ředitelství ze dne 19. dubna 1940 V. Wokoun uvádí, že z funkce odstoupil on i I. místopředseda J. Horčíčka z důvodů uskutečněných

⁶⁰ Tamtéž.

⁶¹ Tamtéž.

⁶² Tamtéž.

⁶³ AHMP, f. MHMP II., odbor vnitřních věcí, spolkový katastr, k. 860, spis sig. XXII/0571.

⁶⁴ Viz inv. č. 6.

státoprávních změn. Zplnomocněncem pro vedení Svazu se pak stal E. Sirotek.⁶⁵ Na prosincové výborové schůzi ze dne 11. prosince 1939 bylo rozhodnuto o zřízení Nadace pro poskytování podpor příslušníků kinematografického stavu. Nadace byla založena za účelem: „*poskytování podpor zestárlým, nemajetným nebo nemocným příslušníkům kinematografického stavu a bývalým zaměstnancům Zemského svazu kinematografů v Čechách, kteří nezaviněně se octli v hmotné nouzi.*“⁶⁶ Dále výbor Svazu určil, že nadaci bude spravovat pětičlenné kuratorium.

Dne 16. května 1939 se filmové organizace sdružily do Ústředí filmového oboru a následně bylo vytvořeno Filmové ústředí pro Čechy a Moravu. Nařízením Říšského protektora z 26. října 1940 byly předchozí filmové organizace zrušeny a vytvořena nová centrální, působící pod názvem Českomoravské filmové ústředí (dále jen ČMFÚ).⁶⁷ Všechny ostatní organizace, které ve filmovém oboru působily, byly po založení ČMFÚ zrušeny a jím likvidovány. Zemský svaz kinematografů v Čechách tedy zanikl k 15. únoru 1941.⁶⁸

III. Vývoj a dějiny archivního souboru

Dochované písemnosti fondu Zemský svaz kinematografů v Čechách byly uloženy v Československém filmovém ústavu, jehož nástupnickou organizací je Národní filmový archiv (dále jen NFA). O původu fondu ani o manipulaci s ním nejsou dochovány žádné záznamy. Fond byl původně rozdělen na dva samostatné fondy, a sice na f. Spolek českých majitelů kinematografů v Království Českém (list NAD č. 158) a f. Zemský svaz kinematografů v Čechách (list NAD 162). Po bližším seznámení s písemným materiálem obou fondů a za pomoci dalšího výzkumu byla sestavena časová osa vývoje organizace. Díky těmto činnostem bylo zjištěno, že není důvod rozdělovat dochované materiály do dvou fondů. Jednalo se totiž o jednu organizaci, která pouze změnila v roce 1922 název a se vznikem nového státního útvaru se začlenila do nově vzniklé struktury s celozemskou působností. Tyto změny ovšem nejsou důvodem k samostatnému vymezení fondu, a proto bylo přikročeno k sjednocení

⁶⁵ AHMP, f. MHMP II., odbor vnitřních věcí, spolkový katastr, k. 860, spis sig. XXII/0571.

⁶⁶ Viz inv. č. 12.

⁶⁷ DOLEŽAL, Jiří: *Česká kultura za protektorátu. Školství, písemnictví, kinematografie*. Praha: Národní filmový archiv 1996, s. 200–201.

⁶⁸ AHMP, f. MHMP II., odbor vnitřních věcí, spolkový katastr, k. 860, spis sig. XXII/0571.

dochovaných materiálů v jeden fond pod posledním a nejdéle užívaným názvem organizace Zemský svaz kinematografů v Čechách.⁶⁹

IV. Archivní charakteristika archivního souboru

Během generální inventury prováděné v NFA v prvním pololetí roku 2004 byl fond Zemský svaz kinematografů v Čechách prohlášen za nezpracovaný. Dokumenty nejevily základní známky zpracovanosti z hlediska adjustace a k fondu nebyla vyhotovena žádná archivní pomůcka.

Ve fondu dochované archiválie nejsou kompletní, ale uspokojivým způsobem mohou podat informace o vývoji organizace. Zvláště hodnotné jsou ve fondu dochované úřední knihy se zápisy z výborových schůzí a výročních valných hromad organizace. Spisový materiál, zejména písemnosti k činnosti organizace je spíše torzovitý a pouze v omezené míře tak může doplnit úřední knihy se zápisy z výborových schůzí. Badatelsky zajímavou složkou spisového materiálu se jeví korespondence se členy organizace. Účetní materiál se dochoval pouze k poslední fázi existence organizace, a to pro léta 1938–1941.

Původní registrurní uspořádání se nedochovalo, materiály byly uspořádány podle věcně-chronologického hlediska s přihlédnutím ke schématu pro pořádání fondů spolků používaným Národním archivem v Praze.⁷⁰ Fyzický stav archiválií je celkově dobrý, nicméně starší písemnosti zejména z období vzniku organizace jsou dosti křehké. Některé rukopisné inkoustové záznamy v úředních knihách ztratily sytost a jsou vybledlé, místy i špatně čitelné.

V. Obsahový rozbor archivního souboru

Písemnosti byly rozděleny do 4 skupin – **signatury I.–IV.**

Signatura I. – Úřední knihy (inv. č. 1–3) obsahuje úřední knihy se zápisy ze schůzí výboru a valných hromad z let 1915–1917, 1919–1920, 1926–1938.

⁶⁹ MACHATKOVÁ, Raisa – KŘEŠŤAN, Jiří a kol.: *Pořádání spolkových archivů*. Archivní časopis 55, 2005, č. 1, s. 1–25.

⁷⁰ Tamtéž.

Signatura II. – Spisový materiál (inv. č. 4–26) obsahuje 5 podsignatur: **II/a Písemnosti normativní povahy** (Stanovy organizace z let 1913, 1923, nedatované opisy stanov a úřední vysvědčení vydané Policejním ředitelstvím v Praze ztvrzující zvolené vedení Svazu), **II/b Písemnosti k činnosti organizace** (pozvánky, programy, prezenční listiny valných hromad, rezoluce vydané organizací, interní oběžníky, smlouvy s magistrátem hlavního města Prahy o bezpečnosti v biografech, kolektivní smlouvy uzavřené se zaměstnaneckými organizacemi, hlášení Policejnímu ředitelství v Praze, konvolut písemností k manifestační schůzi kin 27. října 1934, písemnosti k družstvu Národní film založené Svazem a konvolut písemností k založení Nadace pro poskytování podpor příslušníků kinematografického stavu), **II/c Zahraniční aktivity** (stanovy zahraničních kinematografických svazů Švýcarska a Spojeného království Srbska, Chorvatska a Slovinska, konvoluty písemností k Mezinárodním kongresům kinematografů v Paříži pořádané v letech 1923 a 1926), **II/d Oborové sekce organizace** (nedatovaný seznam členských kin pravděpodobně vyhotovený po roce 1914, písemnosti týkající se sekce cestovních kin), **II/e Korespondence** (korespondence s členy organizace, korespondence organizací odeslaná a korespondence různá).

Signatura III. – Účetní materiál (inv. č. 27–28) obsahuje hlavní knihu – „*účty režijní a jiné*“ vedenou od 10. května 1939 do ledna 1941 a daňové vyúčtování pro berní úřad za léta 1938, 1939, 1940, 1941.

Signatura IV. – Varia (inv. č. 29–32) obsahuje tištěné stanovy Kinematografického družstva v Praze, s.r.o. z července 1917, písemnosti k vládní organizaci Filmová komora – zřízené vládním nařízením z roku 1938, tištěné stanovy Svazu sokolských a jiných biografů z července 1939, výzvu jejich členům z listopadu 1940 a seznam slovenských kin z roku 1942.

VI. Záznam o uspořádání fondu a sestavení pomůcky

Materiály fondu Zemský Svaz kinematografů v Čechách jsou uloženy ve 2 kartonech v depozitáři NFA na Hradištku. Fond uspořádala, úvod sepsala, inventární seznam a rejstříky sestavila Mgr. Lucie Doležalová v červnu až srpnu 2008. Římské číslice v rejstřících odkazují na čísla stran úvodu inventáře, arabské potom na čísla inventárních jednotek vlastního inventárního seznamu. K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné materiály.

Dne 26. 6. 2014 byly z fondu Sdružení premiérových biografů převzaty dva dopisy z roku 1939 adresované Zemskému svazu kinematografů. Tyto dopisy byly k fondu Zemský svaz kinematografů přiřazeny pod signaturou V. Dodatky jako inventární číslo 34. Informace z těchto dodatků již nejsou zohledněny v rámci rejstříků.
(Petr Hasan)

Dne 3. 4. 2017 byly z fondu Václav Stárek vyjmuty: kandidátní listina, pozvánka na jubilejní valnou hromadu, prohlášení svazu k uzavření biografů a výtah z podmínek pojistky svazu. Tyto dokumenty byly přiřazeny k fondu Zemský svaz kinematografů pod signaturou V. Dodatky s označením inv. č. 35–38. Informace z těchto dodatků již nejsou zohledněny v rámci rejstříků.

(Kristýna Doležalová)

VII. Použité prameny a literatura

- Archiv hlavního města Prahy, fond Magistrát hlavního města Prahy II., odbor vnitřních věcí, spolkový katastr 1895–1990.
- Státní oblastní archiv Praha, fond Krajský soud obchodní, spis sign. Dr XVI. 40 (Kinematografické družstvo s.r.o.), spis sign. BX-1 (Biografia, a.s.).
- Zprávy Spolku českých majitelů kinematografů, 1919, 1920.
- DOLEŽAL, Jiří: *Česká kultura za protektorátu. Školství, písemnictví, kinematografie*. Praha: NFA 1996.
- HORA, Jiří: *Filmové právo*. Praha: Právnické knihkupectví a nakladatelství 1937.
- KLIMEŠ, Ivan: *Stát a filmová výroba ve dvacátých letech*. Iluminace 9, 1997, č. 4, s. 141–150.
- KLIMEŠ, Ivan: *Majitelé kin a rakouská státní správa 1912–1918*. Iluminace 10, 1998, č. 3, s. 171–179.
- KLIMEŠ, Ivan: *Kinozákon 1919*. Iluminace 10, 1998, č. 4, s. 119–137.
- MACHATKOVÁ, Raisa – KŘEŠŤAN, Jiří a kol.: *Pořádání spolkových archivů*. Archivní časopis 55, 2005, č. 1, s. 1–25.

- ŠTÁBLA, Zdeněk: *Data a fakta z dějin československé kinematografie 1896–1945*, sv. 1. Praha: ČSFÚ 1988.
- ZEMAN, Pavel: *Stát a filmová propaganda ve třicátých letech*. *Iluminace* 11, 1999, č. 1, s. 85–88.

VIII. Inventární seznam

<i>inv.č.</i>	<i>sign.</i>	<i>obsah</i>	<i>časový rozsah</i>	<i>číslo kartonu</i>
I. Úřední knihy				
1		Zápisy ze schůzí výboru a valných hromad Spolku vedené od 3. února 1915 do 10. ledna 1917, z druhé strany sešitu nedatovaný záznam o výdajích Spolku a jmenný seznam odběratelů lístků na každoroční spolkovou zábavu, různě vloženy výstřižky z tiskovin; česky, ⁷¹ rukopis, 1 ks, fol. 103.	1915–1917	1
2		Zápisy ze schůzí výboru a valných hromad Spolku vedené od 9. ledna 1919 do 16. prosince 1920, různě vloženy výstřižky z tiskovin; rukopis, 1 ks, fol. 101.	1919–1920	1
3 (III/124)		Zápisy ze schůzí výboru a valných hromad Svazu vedené od 1. dubna 1926 do 27. května 1938, vložena prezenční listina k zápisu ze dne 8. října 1935; rukopis, 1 ks, fol. 193.	1926–1938	1
II. Spisový materiál				
<i>II/a Písemnosti normativní povahy</i>				
4		Stanovy Spolku českých majitelů kinematografů se sídlem v Praze z let 1913 a 1919, nedatovaný návrh stanov a nedatovaná tištěná podoba stanov; tiskopis, strojopis, ⁷² fol. 20.	1913, 1919, s.d.	1

⁷¹ Není-li uvedeno jinak, jedná se o česky psaný dokument.

⁷² Není-li uvedeno jinak, jedná se o kombinaci tiskopisu a rukopisu.

5	Úřední vysvědčení vydané Policejním ředitelstvím v Praze ztvrzující zvolené vedení Svazu ze dne 15. února 1923; strojopis, fol. 1.	1923	1
6	Vydané stanovy organizace po změně názvu v roce 1922 na Zemský svaz kinematografů v Čechách, nedatovaný opis stanov; strojopis, tiskopis, fol. 12.	s.d.	1

II/b Písemnosti k činnosti organizace

7	Pozvánky a programy valných hromad organizace, prezenční listiny a zápisy z valných hromad, tištěné závěry a rezoluce organizace, interní oběžníky, ohlášení vzniku Ústřední filmové kanceláře při Svazu v roce 1931; rukopis, strojopis, tiskopis, fol. 59.	1914–1940	1
8	Kolektivní smlouvy uzavřené mezi organizací a Kino-Unií sdružením odborových organizací zaměstnanců kinematografických, Československou obchodnickou besedou, Ústředním svazem obchodních a průmyslových zřízenců, Klubem kinooperatérů v republice Československé a Odborovým sdružením čs. kinooperatérů; strojopis, tiskopis, fol. 37.	1919–
1921, 1932	1
9	Hlášení Policejnímu ředitelství v Praze o zvolených funkcionářích valnou hromadou do čela Svazu, hlášení z října 1930 o převzetí časopisu Filmový kurýr do majetku Svazu; strojopis, fol. 14.	1925–1938	1
10	Smlouvy s magistrátem hlavního města Prahy o opatřeních proti nebezpečí v biografech ze dne 2. prosince 1929 a 7. června 1934; strojopis, fol. 12.	1929, 1934	1
11	Konvolut písemností k manifestační schůzi československých kin konané 27. října 1934; strojopis, fol. 16.	1934	1
12	Konvolut písemností k založení Nadace pro poskytování podpor příslušníkům kinematografického stavu v roce 1939, zejména nadační listina a stanovy nadace; strojopis, fol. 12.	1939–
1940, 1951	1

13	Národní film, výrobní, prodejní a půjčovní družstvo čs. kin v Praze, zapsané společenstvo s ručením obmezeným, při Zemském svazu kinematografů v Čechách – nedatované stanovy družstva; strojopis, fol. 16.	s.d.	1
II/c Zahraniční aktivity			
14	Stanovy zahraničních kinematografických svazů – Švýcarska (1917) a Spojeného království Srbska, Chorvatska a Slovinska (1925); německy, srbsky, tiskopis, fol. 16.	1917, 1925	2
15	Konvolut písemností k Mezinárodnímu kongresu kinematografů v Paříži konaném ve dnech 23.–26. října 1923; česky, francouzsky, strojopis, tiskopis, fol. 13.	1923–1924	2
16	Konvolut písemností k Mezinárodnímu kinematografickému kongresu v Paříži konaném v roce 1926; francouzsky, strojopis, tiskopis, fol. 15.	1926	2
II/d Oborové sekce organizace			
17	Seznam členských kin Spolku – část A stálé kinematografy, část B cestovní kinematografy; rukopis, fol. 10.	s. d. [po 1914]	2
18	Písemnosti týkající se sekce cestovních kin, zápisy a vydané rezoluce ze sekčních regionálních sjezdů, korespondence s pražským ústředím; rukopis, strojopis, fol. 18.	1913–1920	2
II/e Korespondence			
19	Korespondence jednotlivých majitelů členských kin s pražským ústředím organizace; rukopis, strojopis, fol. 36.	1915–1938	2
20	Soubor korespondence majitele kinematografu v Roudnici nad Labem J. Skály s pražským ústředím organizace; rukopis, fol. 15.	1914–1919	2
21	Soubor korespondence majitele kinematografu v Kutné Hoře Františka Říhy s pražským ústředím organizace; rukopis, strojopis, fol. 9.	1917–1919	2
22	Soubor korespondence majitele cestovního kinematografu Orient Augustina Jiroucha s pražským ústředím organizace; rukopis, strojopis, fol. 7.	1919, 1925	2

23	Soubor korespondence majitele Kinematografického divadla Berousek s pražským ústředím organizace; rukopis, fol. 8.	1921–1929	2
24	Soubor korespondence majitele Bio Čerchov-Kleneč Josefa Hechta s pražským ústředím organizace; rukopis, strojopis, fol. 22.	1922–1931	2
25	Korespondence organizací odeslaná; rukopis, strojopis, fol. 14.	1922–1940	2
26	Korespondence různá – Technickým museem československým v Praze Svazu zaslaný návrh na zřízení Československého filmového archivu z května 1935, Svazem filmového průmyslu a obchodu zaslaný návrh na zvýšení cen vstupného do kin z prosince 1939; strojopis, fol. 10.	1935,1939	2
III. Účetní materiál			
27 (III/123)	Hlavní kniha – „účty režijní a jiné“, kniha založena 10. května 1939 a vedena do ledna 1941; rukopis, ks 1, fol. 400.	1939–1941	2
28	Daňové vyúčtování pro Berní úřad za léta 1938, 1939, 1940, 1941; rukopis, tiskopis, strojopis, fol. 26.	1938–1941	2
IV. Varia			
29	Tištěné stanovy Kinematografického družstva v Praze, s.r.o. z července 1917; tiskopis, ks 3, fol. 57.	1917	2
30	Filmová komora – písemnosti k organizaci zřízené vládním nařízením z roku 1938, v které měly být sdruženy všechny filmové a kinematografické svazy; strojopis, fol. 83.	1938–1939	2
31	Tištěné stanovy Svazu sokolských a jiných biografů z července 1939 a výzva jejich členům z listopadu 1940; strojopis, tiskopis, fol. 28.	1939–1940	2
32	Seznam slovenských kin z roku 1942, strojopis, fol. 33.	1942	2
33	Členská legitimace.	s.d.	2

V. Dodatky⁷³

34	Korespondence adresovaná Zemskému svazu kinematografů, strojopis, fol. 3.	1939	2
35	Výtah z podmínek pojistky svazu, tiskopis, fol. 1.	[1920–1940]	2
36	Prohlášení svazu k uzavření biografů v Praze, tiskopis, fol. 1.	1927	2
37	Pozvánka na jubilejní valnou hromadu Zemského svazu kinematografů, tiskopis, fol. 1.	1927	2
38	Kandidátní listina pro správní výbor, tiskopis, fol. 1.	[1929–1930]	2

⁷³ Dodatky byly převzaty z fondu Sdružení premiérových biografů a k fondu Zemský svaz kinematografů byly přiřazeny 26. 6. 2014. Dodatky inv.č. 35 – 38 byly převzaty z fondu Stárek Václav a přiřazeny k fondu Zemský svaz kinematografů dne 3. 4. 2017.

IX. Rejstřík jmenný

Baar, Josef – člen organizace – sekce cestovních biografů	VI
Baláš, Richard – člen výboru organizace a její předseda v letech 1912–1915, 1916–1919	III–VIII
Bayer, Rudolf – člen výboru organizace	XI, XII
Beneš, Edvard – prezident republiky	XVII
Bouček, Zdenko – člen výboru organizace	V–VII, IX
Brož, Vilém – člen výboru organizace	XIII, XIV
Coudenhove – místopředseda Českého království	V
Čechura, Josef – člen výboru organizace	XI–XIII
Čtrnáctý, Miloš – člen výboru organizace	XII
Fait, František – člen výboru organizace	XII, XIII
Ferkl, Miroslav – člen výboru organizace	XI–XVII
Fišer, Eduard – člen výboru organizace	III
Fleischmann, Dr. – zástupce Československé obce sokolské – sekce kina	XVI
Haberman, Gustav – člen organizace a ministr školství	VI, VII
Hammer, Jan – člen výboru organizace	XIII
Hecht, Husek – majitel biografu Čerchov-Kloneč	24
Hnízdo, Alois – člen výboru organizace	XVIII
Horáček, Jaroslav – člen výboru organizace	XI
Horčíčka, J., Prof. – člen výboru organizace	XVII, XVIII
Chlebný, Josef – člen výboru organizace	XIII
Innemann, Miroslav – člen výboru organizace	XIII, XIV, XVIII
Jandáček, Josef – člen výboru organizace	VII, XII–XIV, XVI–XVIII
Jelínek, Josef – člen výboru organizace	XIII, XIV
Jirouch, Augustin – člen výboru organizace, vedoucí sekce cestovních biografů	IX, 22
Juliš, K – člen výboru organizace	XVI
Karafiát, František – člen výboru organizace	VII
Kleinhampl, František – člen výboru organizace	VII, IX
Klejzar Eduard – člen výboru organizace	III, IV
Klika, Václav – člen výboru organizace	XI–XIII
Klusáček, Karel, Ladislav – člen výboru organizace a její předseda v letech 1919–1920	VI–IX, XI–XII
Knobloch, Karel – člen výboru organizace	XI, XII
Kock, Max – první předseda Spolku	III
Kopecký, František – člen výboru organizace	IV

Körber, Zdeněk – člen výboru organizace	IV–VIII, X
Kosek, Pavel, Ing. – člen výboru organizace	XV
Koubíček, Václav – člen výboru organizace	V–IX, XI
Koza, Josef – vydavatel časopisu Filmový kurýr	XV, XVIII
Kramule, František – člen výboru organizace	XII, XIII
Kuchař, František – člen výboru organizace	XIII
Kulička, František – člen výboru organizace a její předseda v roce 1925	XIII
Kusý, Antonín, JUDr – tajemník organizace	XIII
Kyndl, Ladislav – člen výboru organizace	XIII
Lachmann, Josef – člen výboru organizace	XI, XII
Lukavský, F. – člen výboru organizace	XIII, XIV
Machatý, František – člen výboru organizace	XII
Maturová, Růžena – členka výboru organizace, umělkyně státní opery	XII, XIII
Meduna, V, Dr. – ministr sociální péče	VII
Najman, Josef – člen výboru organizace	IV, VI
Páša, František – člen výboru organizace	VI, XI, XII, XIII
Pecák – člen výboru organizace	XIV
Ponec, František – člen výboru organizace	III, IV, VII, XI
Ponrepo, Viktor – člen výboru organizace	IV, VI
Prošek, Jaroslav – člen výboru organizace	III, IV
Pštros, Václav – člen výboru organizace a její předseda v letech 1920–1925	VII, VIII, IX, XI–XIV
Rašín, Alois, JUDr – říšský poslanec a ministr financí	IV
Reiman, A. – člen organizace	IV
Říha, František – majitel kinematografu v Kutné Hoře	21
Schwarz, Karel – člen výboru organizace	XIII
Sirotek, Emil – člen výboru organizace	XVI–XIX
Skála, J. – majitel kinematografu v Roudnici nad Labem	20
Srb, František – člen výboru organizace	XIII, XIV, XVI–XVIII
Stejskal, Rubritius – zakladatel společnosti Biografie, a.s.	VIII
Šmíd, Leopold – člen výboru organizace a její předseda v roce 1915	IV, V
Šolc, Václav – člen výboru organizace	XI, XII
Šole, Antonín – člen výboru organizace	XII
Tichý, František – člen výboru organizace	III–V, IX–XII
Voborný, Jan – předseda Svazu filmového obchodu a průmyslu	XVI
Voves, Hanuš, Dr. – člen vlády	VII

Weiss, Vilém – člen výboru organizace	IV, VII
Wokoun, Vladimír – člen výboru organizace a její předseda v letech 1926–1938	XIII–XVIII
Zvěřina, Maxmilián – člen výboru organizace	XVII

X. Rejstřík místní

Čechy	VII, XI, XII, XIX–XXI
Československo	VII, XIV
Kutná Hora	21
Morava	VII, XVIII, IXX
Paříž, Francie	XI, XII, XVII, XXI, 15,16
Praha	III, IX
Rakousko	III, V, IX
Roudnice nad Labem	20
Slezsko	VII
Slovensko	VII
Sovětský Svaz	XVII
Spojené království Srbska, Chorvatska a Slovinska	XXI, 14
Švýcarsko	XXI, 14
Uherské Hradiště	XVIII
Vídeň, Rakousko	III–VI
Ženeva, Švýcarsko	XIV

XI. Rejstřík firem, institucí a periodik

Berní úřad, Praha	XXI, 28
Bio Čerchov-Klenceč	24
Biograf Lucerna	XI, XIII
Biografia, a.s.	VIII
c.k. Místodržitelství v Praze	III, IV
Českomoravské filmové ústředí	XIX
Československá obchodnická beseda	8
Československá obec sokolská	XVI
Československý státní filmový ústav	XIX
Filmová komora	XVIII, XXI, 30
Filmové ústředí pro Čechy a Moravu	XIX
Filmový kurýr	XV, XVIII, XIX, 9
Filmový poradní sbor	XVII, XVIII
Jednota domácího filmu	X

Kinematograf Orient	22
Kinematografické divadlo Berousek	23
Kinematografické družstvo, s.r.o.	VIII, XXI, 29
Kinematografický věstník	IV
Kino-Unie, Praha	IX–XI, 8
Klang-Film, Berlín	XV
Klub kinooperatérů v republice Československé	8
Kongres federace evropských biografů v Paříži	XIV
Krajský obchodní soud v Praze	VIII
Magistrát hlavního města Prahy	XV, XXI, 10
Mezinárodní filmová komora v Paříži	XVII
Mezinárodní filmová výstava v Praze	XVI
Mezinárodní kinematografický kongres v Paříži	XIII, XXI, 15, 16
Ministerstvo průmyslu, obchodu a živností	IX, XVI
Ministerstvo školství a národní osvěty	VI, VII, XVI
Ministerstvo vnitra	IV, VI, IX, X
Nadace pro poskytování podpor příslušníků kinematografického svazu	XIX, XXI, 12
Národní film, výrobní, prodejní a půjčovní družstvo čs. kin v Praze, s.r.o.	XXI, 13
Odborové sdružení československých kinooperatérů	8
Policejní ředitelství v Praze	XI–XIII, XVIII, XIX, XXI, 5, 9
Pražský magistrát	viz Magistrát hlavního města Prahy
Protektorát Čechy a Morava	XVIII
Říšský svaz majitelů kinematografů v Rakousku, Vídeň	III–V
Sdružení českých výrobců filmových v Praze	VII
Sdružení premiérových kin, Praha	XIV
Sdružení výrobců filmů	X
Spolek českých majitelů kinematografů v království Českém, Praha	III–XII, XIX, XXI, 1, 2, 4, 6, 7
Spolek moravských kinomajitelů	X
Staroměstská záložna v Praze	XVI, XVIII
Svaz filmového obchodu a průmyslu, Praha	XVI, XVIII, 26
Svaz německých kinomajitelů v Čechách	X, XIV
Svaz německých kinomajitelů v republice Československé	viz Svaz německých kinomajitelů v Čechách
Svaz sokolských a jiných biografů	XXI, 31
Svaz výroben a půjčoven filmů v Praze	X

Syndikát československých půjčoven a výroben filmových v Praze	VII
Technické museum československé v Praze	26
Ústav pro válečné poškozené, Praha	XV
Ústředí filmového oboru	XIX
Ústřední filmová kancelář	7
Ústřední svaz kinematografů v republice Československé	XII, XIII–XVII
Ústřední svaz obchodních a průmyslových zřízenců	8
Zemský svaz kinematografů v Čechách, Praha	XII–XX, 3, 5, 6, 9, 13
Zprávy Spolku českých majitelů kinematografů	VI, VIII

Název archivní pomůcky:	Zemský svaz kinematografů v Čechách
Časový rozsah pomůcky:	1913–1942
Počet evidenčních jednotek:	2 kartony 4 úřední knihy
Počet inventárních jednotek:	38
Rozsah zpřístupněných archiválií:	0,21 bm
Stav ke dni:	3. 4. 2017
Archivní fond zpracovala:	Mgr. Doležalová Lucie
Pomůcku sestavila:	Mgr. Doležalová Lucie
Počet stran:	XXII + 10
Číslo jednací:	NFA 2540/2008
Pomůcku schválil:	<u>11. 12. 2008</u> Datum
 Vladimír Opěla ředitel NFA